

си за таж Еврейкж, Царь Александръ *ископалъ гробъ-тъ*, за да заровятъ въ него злочеста Бжлгарія!.; и друго не останжло, освенъ да се изпѣе *послѣдната надробна пьсьень*, която и слѣдъ 38 години се и дѣйствиелно е *много жялно исильла!*..—

Слѣдъ това уженъване на Царь Александра за Еврейката, Евреитѣ зели да се гордѣятъ, зели да се подиграватъ съ Християнството, да правятъ съ царскія дворъ разни спекулацин, и да интригуватъ между придворнитѣ боляри; но най жялостното е было слѣдующето:—Царь Александръ е ималъ отъ пжрвата си сжпругж 2 сина Михаила и Страшимира; а отъ втората Еврейката, тоже 2, Шишмана и Асѣня, и джщерж си Мара.—Втората му обаче тая сжпруга, Еврейката, като мащиха на пжрвитѣ му 2 сина, всячески се трудила да ги отбутва отъ царскитѣ дѣла, даже и отъ наслѣдственното ѳмъ право на престолъ-тъ. Разказва се че тя подѣйствовалж, и убили Михаила; Царь Александръ вижда се узналъ за това, и отъ любовъ кжмъ Страшимира, и за да не бы Еврейката и него да убие; испратилъ го заедно съ сжщатж му майкж, вечъ монахиня Теофана въ Видинъ, слѣдъ като му отдѣлилъ и други нѣкои градове и села, и слѣдъ като го оставилъ тамъ да управлява като неговъ намѣстникъ; а Шишмана назначилъ за наслѣдникъ на царскія престолъ въ Тжрново.—Спорядъ това си распорѣжданье той си раздѣлилъ царството между двамата си тие сѣнове; това раздѣленіе е впрочемъ было сжвсѣмъ беззаконно, несправедливо, и сжвсѣмъ обидно за Страшимира; понеже той, като много по старъ братъ, е ималъ и законно право, даже и вжрховно пжрвенство: за да наслѣди Бжлгарскія престолъ въ Тжрново, а не по малкія му братъ Шишманъ; но такивато несправедливости сж се срѣщали, и се срѣщатъ особно между нашитѣ Бжлгари вѣобще, за които да привождами тукъ многобройни примѣри не му е мѣстото. Главната же двигателна причина, спорядъ която се рѣшилъ Царь Александръ да стори това беззаконно дѣло, е была разумѣва се втората му сжпруга Еврейката, сжщата майка на Шишмана III, а немилостива мащиха на Страшимира. Тукъ трѣба при това